

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1249/2008**z dnia 10 grudnia 2008 r.****ustanawiające szczegółowe zasady wdrożenia wspólnotowych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania ich cen**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (1), w szczególności jego art. 43 lit. m) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 204 ust. 2 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 rozporządzenie to stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r. w odniesieniu do wspólnotowych skal klasyfikacji tusz. Należy zatem przyjąć szczegółowe zasady wdrożenia wspomnianych wspólnotowych skal i zasady raportowania przez państwa członkowskie cen ustalonych na ich podstawie, zasady te powinny obowiązywać od dnia 1 stycznia 2009 r.
- (2) Zasady wdrożenia wspólnotowych skal klasyfikacji tusz ustanowiono dotychczas w kilku aktach prawnych, w szczególności w rozporządzeniach Komisji: (EWG) nr 563/82 z dnia 10 marca 1982 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1208/81 ustanawiającego rynkowe ceny dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (2), (EWG) nr 2967/85 z dnia 24 października 1985 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wieprzowych (3), (EWG) nr 344/91 z dnia 13 lutego 1991 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1186/90 rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (4), (WE) nr 295/96 z dnia 16 lutego 1996 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1892/87 w odniesieniu do rejestrowania cen rynkowych dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz (5), (WE) nr 103/2006 z dnia 20 stycznia 2006 r. przyjmującym dodatkowe przepisy dla stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz

bydła dojrzałego (6), (WE) nr 908/2006 z dnia 20 czerwca 2006 r. ustalającym wykaz reprezentatywnych rynków wieprzowiny we Wspólnocie (7), (WE) nr 1128/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie etapu handlu, do którego odnosi się przeciętna cena tusz wieprzowych (8), (WE) nr 1319/2006 z dnia 5 września 2006 r. w sprawie wymiany między państwami członkowskimi a Komisją określonych informacji dotyczących wieprzowiny (9), (WE) nr 710/2008 z dnia 24 lipca 2008 r. ustalającym współczynniki ważenia stosowane przy obliczaniu ceny rynkowej tusz wieprzowych we Wspólnocie na rok budżetowy 2008/2009 (10), (WE) nr 22/2008 z dnia 11 stycznia 2008 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz owczych (11) oraz w decyzji Komisji 83/471/EWG z dnia 7 września 1983 r. odnoszącej się do Wspólnotowego Komitetu Inspekcyjnego ds. Stosowania Skali Klasyfikacji Tusz Wołowych (12). W trosce o jasność i przejrzystość wymienione rozporządzenia i decyzje należy zastąpić jednym aktem prawnym.

- (3) Artykuł 42 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że wspólnotowe skale klasyfikacji tusz dorosłego bydła i tusze wieprzowe powinny być stosowane zgodnie z określonymi przepisami załącznika V do wymienionego rozporządzenia, a państwa członkowskie mogą również stosować wspólnotową klasyfikację tusz w przypadku tusz baranich.
- (4) Artykuł 42 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że wspólnotowa skala klasyfikacji tusz w sektorze wołowiny i cielęciny powinna być stosowana w odniesieniu do tusz dorosłego bydła. W części IV pkt 2 załącznika III do wymienionego rozporządzenia dorosłe bydło zdefiniowano w odniesieniu do masy żywego zwierzęcia. Niezależnie od tej definicji i w celu zapewnienia jednolitego stosowania należy zatem zezwolić państwom członkowskim na stosowanie wspólnotowej skali obowiązkowo w odniesieniu do bydła od pewnego przedziału wiekowego określonego na podstawie systemu identyfikacji i rejestracji przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającym system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącym etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny (13). Wspomniany system identyfikacji i rejestracji powinien być również stosowany do podziału tusz na kategorie A i B, o których mowa w pkt A.II załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

(1) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

(2) Dz.U. L 67 z 11.3.1982, s. 23.

(3) Dz.U. L 285 z 25.10.1985, s. 39.

(4) Dz.U. L 41 z 14.2.1991, s. 15.

(5) Dz.U. L 39 z 17.2.1996, s. 1.

(6) Dz.U. L 17 z 21.1.2006, s. 6.

(7) Dz.U. L 168 z 21.6.2006, s. 11.

(8) Dz.U. L 201 z 25.7.2006, s. 6.

(9) Dz.U. L 243 z 6.9.2006, s. 3.

(10) Dz.U. L 197 z 25.7.2008, s. 28.

(11) Dz.U. L 9 z 12.1.2008, s. 6.

(12) Dz.U. L 259 z 20.9.1983, s. 30.

(13) Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.

- (5) W celu zapewnienia jednolitej klasyfikacji tusz dorosłego bydła i tusz baranich we Wspólnocie należy doprecyzować definicje klas uformowania tuszy i okrywy tłuszczowej, o których mowa w pkt A.III i pkt C.III załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (6) Punkt A.III załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje klasę uformowania tuszy S w odniesieniu do tusz uzyskanych z bydła o podwójnym umięśnieniu. Uwzględniając, że ta konkretna klasa uformowania tuszy odzwierciedla szczególnie cechy bydła w niektórych państwach członkowskich, należy wprowadzić przepisy, na mocy których państwa członkowskie mogą korzystać z klasy uformowania S.
- (7) Zgodnie z art. 43 lit. m) ppkt (iii) tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 odstępstwa od ogólnego obowiązku klasyfikacji dorosłego bydła mogą zostać przyznane państwom członkowskim na ich wniosek dla niektórych rzeźni, prowadzących działalność na małą skalę. Na podstawie doświadczeń zdobytych podczas stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji państwa członkowskie uznają za stosowne odstępstwo w przypadku rzeźni, w których średnia roczna uboju nie przekracza 75 sztuk dorosłego bydła tygodniowo. Biorąc pod uwagę ograniczoną wielkość produkcji w takich rzeźniach, Komisja uznaje powyższe odstępstwo za uzasadnione. Z tych samych względów w art. 2 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (EWG) nr 344/91 przewidziano takie odstępstwo. Aby uprościć stosowanie art. 43 lit. m) ppkt (iii) tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 należy zatem upoważnić państwa członkowskie do przyznawania takiego odstępstwa we własnym zakresie.
- (8) Artykuł 43 lit. m) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że państwa członkowskie powinny być upoważnione do niestosowania skali klasyfikacji tusz wieprzowych. Taki przepis powinien mieć w szczególności zastosowanie do niewielkich rzeźni, w których średnia uboju nie przekracza 200 świń tygodniowo.
- (9) W celu zagwarantowania właściwego stosowania wspólnotowych skal klasyfikacji i zwiększenia przejrzystości rynku należy określić warunki i praktyczne metody klasyfikacji, ważenia i identyfikacji tusz dorosłego bydła, tusz wieprzowych i tusz baranich.
- (10) Jednakże należy przewidzieć pewne odstępstwa od powyższych warunków, w szczególności dotyczące terminów klasyfikacji i ważenia tusz w przypadku awarii technik automatycznej klasyfikacji, umiejscawiania na tuszach pieczęci lub etykiet, na których wyszczególniono klasyfikację oraz rzeźni, w których przeprowadza się odkostnianie wszystkich tusz. W przypadku tusz wieprzowych masa powinna odnosić się do masy poubojowej schłodzonej obliczonej przy zastosowaniu do wyniku ważenia współczynnika przeliczeniowego, który należy określić. Współczynnik ten powinien się różnić w zależności od czasu jaki upłynie pomiędzy kluciem świni a jej ważeniem. Należy zatem zezwolić na dostosowanie tego współczynnika.
- (11) Osoby fizyczne lub prawne, na których zlecenie przeprowadza się ubój bydła, powinny być poinformowane o wyniku klasyfikacji zwierząt dostarczanych do uboju. Powyższe powiadomienie powinno zawierać również dodatkowe informacje w celu zapewnienia pełnej przejrzystości względem dostawców.
- (12) W celu zapewnienia dokładności i wiarygodności klasyfikacji tusz dorosłego bydła i tusz baranich, klasyfikacji powinien dokonywać personel posiadający niezbędne kwalifikacje potwierdzone licencją lub zaświadczeniem.
- (13) W celu zatwierdzenia alternatywnych metod bezpośredniej wzrokowej oceny uformowania i okrywy tłuszczowej tuszy dorosłego bydła można wprowadzić techniki automatycznej klasyfikacji, o ile są one oparte na statystycznie potwierdzonych metodach. Zatwierdzenie technik automatycznej klasyfikacji powinno być zgodne z określonymi warunkami i wymogami, jak również z maksymalnym dopuszczalnym błędem statystycznym w klasyfikacji, który należy określić.
- (14) Należy przewidzieć możliwość wprowadzania zmian, po przyznaniu licencji, do specyfikacji technicznych dotyczących technik automatycznej klasyfikacji tusz dorosłego bydła w celu poprawy ich dokładności. Jednakże takie zmiany powinny wymagać uprzedniego zatwierdzenia przez właściwe organy, które powinny stwierdzić, że takie zmiany przynoszą skutek w postaci co najmniej tego samego poziomu dokładności.
- (15) Wartość tuszy wieprzowej określana jest w szczególności na podstawie zawartości chudego mięsa w stosunku do masy. Aby zagwarantować, że zawartość chudego mięsa jest ustalana w sposób obiektywny, ocena powinna polegać na pomiarach niektórych części anatomicznych tuszy przy pomocy zatwierdzonych i statystycznie sprawdzonych metod. Mimo że można stosować różne metody oceny zawartości chudego mięsa w tuszy wieprzowej, należy zagwarantować, że wybór metody pozostaje bez wpływu na szacowaną zawartość chudego mięsa. W celu określenia wartości handlowej tuszy wieprzowej należy zezwolić na stosowanie innych kryteriów oceny niż masa i szacowana zawartość chudego mięsa.

- (16) Punkt C.III załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że tusze baranie klasyfikuje się, biorąc pod uwagę uformowanie tuszy i stopień okrywy tłuszczowej. Jednakże inne kryteria, w szczególności masa, kolor mięsa i okrywa tłuszczowa, mogą być stosowane w przypadku tusz jagnięcych o masie poniżej 13 kg.
- (17) Wiarygodność klasyfikacji tusz dorosłego bydła oraz tusz wieprzowych i baranich powinna być sprawdzana za pomocą regularnych kontroli na miejscu przeprowadzanych przez organy niezależne od kontrolowanych przez nie zakładów. Należy ustanowić warunki i minimalne wymogi tych kontroli, w tym dotyczące składania raportów z przeprowadzonych kontroli i ewentualnych działań następczych. W przypadku dokonywania klasyfikacji tusz dorosłego bydła przy pomocy technik automatycznej klasyfikacji tusz należy ustanowić określone przepisy uzupełniające dotyczące kontroli na miejscu, przewidujące między innymi, że częstotliwość przeprowadzania tych kontroli ulega zwiększeniu w początkowym okresie po przyznaniu licencji.
- (18) W celu uzyskania porównywalnych cen tusz wołowych, wieprzowych i baranich we Wspólnocie należy wprowadzić przepisy stanowiące, że rejestrowanie cen odbywa się do wyraźnie określonego etapu wprowadzania do obrotu. Ponadto należy określić wspólnotową prezentację wzorcową dla tusz dorosłego bydła i tusz baranich. Należy również ustalić pewne współczynniki korygujące, dzięki którym będzie można dostosować prezentacje stosowane w niektórych państwach członkowskich do wspólnotowej prezentacji wzorcowej.
- (19) Aby zagwarantować, że zarejestrowane ceny tuszy są reprezentatywne w stosunku do produkcji państw członkowskich w sektorze wołowiny, wieprzowiny i baraniny, należy zdefiniować kategorie i klasy, a także pewne kryteria definiujące zakłady i osoby podlegające obowiązkowi raportowania cen.
- (20) Do celów raportowania cen tusz wołowych państwom członkowskim należy zezwolić na podjęcie decyzji, czy terytorium ich państwa jest podzielone, a jeśli tak, to na ile regionów. Należy wprowadzić przepisy stanowiące, że raportowanie cen w przypadku Zjednoczonego Królestwa powinno odnosić się do dwóch regionów, a mianowicie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.
- (21) W przypadku gdy państwa członkowskie utworzyły regionalne komitety do określania cen tusz dorosłego bydła, należy wprowadzić przepisy ustanawiające, że ich członkowie zapewniają, że ich polityka w tym zakresie jest zrównoważona i obiektywna oraz że ceny przez nie ustalone są uwzględniane przy obliczaniu ceny krajowej.
- (22) W przypadku gdy dokonywane są dodatkowe płatności na rzecz dostawców dorosłego bydła, zakłady lub osoby podlegające obowiązkowi raportowania cen powinny być zobowiązane do dokonania pewnych korekt cen, aby uniknąć wypaczeń przy obliczaniu średnich cen krajowych.
- (23) Należy ustanowić praktyczną metodę, z której korzystać będą państwa członkowskie do obliczania średnich cen tygodniowych. Wspomniane ceny, które powinny stanowić podstawę określenia cen średnich ważonych na poziomie Wspólnoty, należy raportować Komisji co tydzień.
- (24) W celu monitorowania raportowania cen tusz wołowych, wieprzowych i baranich państwa członkowskie powinny być zobowiązane do okresowego przekazywania pewnych informacji Komisji.
- (25) Artykuł 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje przeprowadzanie kontroli na miejscu przez wspólnotowy komitet inspekcyjny złożony z ekspertów wyznaczonych przez Komisję i z ekspertów wyznaczonych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia jednolitego stosowania wspólnotowych skal klasyfikacji tusz wołowych i wieprzowych na terenie Wspólnoty. Należy ustanowić przepisy wykonawcze dotyczące składu i funkcjonowania tego komitetu.
- (26) Należy wprowadzić przepisy stanowiące, że państwa członkowskie powinny podjąć pewne środki mające na celu prawidłowe stosowanie wspólnotowych skal klasyfikacji, gwarantujące dokładność raportowanych cen i umożliwiające nakładanie kar w przypadku naruszeń. Ponadto państwa członkowskie powinny być zobowiązane do powiadamiania Komisji o takich środkach.
- (27) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES STOSOWANIA

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady wdrożenia wspólnotowych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania ich cen rynkowych zgodnie z art. 43 lit. m) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

ROZDZIAŁ II

SEKTOR WOŁOWINY

Artykuł 2

Zakres i postanowienia ogólne

1. Wspólnotowa skala klasyfikacji tusz w sektorze wołowiny i cielęciny ma zastosowanie do tusz dorosłego bydła.
2. Niezależnie od części IV pkt 2 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 państwa członkowskie mogą zdecydować, że wspólnotowa skala, o której mowa w ust. 1, ma zastosowanie do tusz bydła w wieku co najmniej 12 miesięcy w momencie uboju.
3. Do celów stosowania pkt A.II załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 tusze niekastrowanych młodych samców w wieku poniżej 2 lat (kategoria A) i tusze innych niekastrowanych samców (kategoria B) różnią się na podstawie wieku zwierzęcia.
4. Wiek bydła, o którym mowa w ust. 2 i 3, ustala się na podstawie informacji pochodzących z systemu identyfikacji i rejestracji bydła ustanowionego w każdym państwie członkowskim zgodnie z tytułem I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

Artykuł 3

Uzupełniające przepisy dotyczące klas uformowania i klas okrywy tłuszczowej

Uzupełniające przepisy szczegółowe dotyczące definicji klas uformowania i klas okrywy tłuszczowej, o których mowa w pkt A.III załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustanawia się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Klasa uformowania S

Klasa uformowania S, o której mowa w pkt A.III załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, może być stosowana w państwach członkowskich w celu uwzględnienia szczególnych cech bydła występującego w tych państwach.

Artykuł 5

Odstępstwa od obowiązkowej klasyfikacji tusz

Państwa członkowskie mogą zdecydować, że wymogi klasyfikacji tusz dorosłego bydła ustanowione w pkt A.V załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie są obowiązkowe w przypadku zatwierdzonych rzeźni, w których średnia roczna uboju nie przekracza 75 sztuk dorosłego bydła tygodniowo.

Artykuł 6

Klasyfikacja i identyfikacja

1. Klasyfikacji i identyfikacji, o których mowa w pkt A.V załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, dokonuje się w rzeźni.
2. Klasyfikacji, identyfikacji i ważenia tuszy dokonuje się w ciągu godziny po kluciu zwierzęcia.

Jednakże w przypadku gdy nie da się sklasyfikować tusz przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji, o których mowa w art. 9, klasyfikacja i identyfikacja tych tusz następuje w dniu uboju.

3. Identyfikacji tusz dokonuje się za pomocą oznaczenia wykazującego kategorię oraz klasę uformowania i okrywy tłuszczowej, o których mowa odpowiednio w pkt A.II oraz pkt A.III załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Znakowania dokonuje się przez stemplowanie na zewnętrznej powierzchni tuszy nieusuwalnym i nietoksycznym tuszem, stosując metodę zatwierdzoną przez właściwe organy; wysokość liter i cyfr nie może wynosić mniej niż dwa cm.

Na tylnej ćwierćtuszy oznaczenie umieszcza się na rostbefie w okolicach czwartego kręgu lędźwiowego, na przedniej ćwierćtuszy – na mostku, 10 do 30 cm od krawędzi rozcięcia mostka. Państwa członkowskie mogą jednak ustalić inne położenie oznaczenia na każdej ćwierćtuszy, pod warunkiem że wcześniej poinformują o tym Komisję.

4. Nie naruszając przepisów art. 4 ust. 3 lit. c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1669/2006 ⁽¹⁾ oraz pkt I lit. a) załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 826/2008 ⁽²⁾, państwa członkowskie mogą zezwolić na zastąpienie oznaczenia poprzez użycie etykiety, o ile spełnione zostaną następujące warunki:

- a) etykiety mogą być przechowywane i przytwierdzone jedynie w zatwierdzonych zakładach, gdzie dokonuje się uboju zwierząt; rozmiar etykiet nie może być mniejszy niż 50 cm²;
- b) w uzupełnieniu wymagań, o których mowa w ust. 3, etykiety muszą wskazywać numer zatwierdzenia rzeźni, numer identyfikacyjny lub numer uboju zwierzęcia, datę uboju, masę tuszy i, w odpowiednich przypadkach, stwierdzenie, że klasyfikację przeprowadzono przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 11.11.2006, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 223 z 21.8.2008, s. 3.

- c) oznaczenia, o których mowa w lit. b), muszą być doskonale czytelne i nie dopuszcza się w nich żadnych zmian, chyba że wyraźnie wskazano je na etykiecie i przeprowadzono pod nadzorem właściwych organów i w praktycznych warunkach ustalonych przez te organy;
- d) etykiety muszą być odporne na manipulację, wytrzymałe na rozdarcie i przytwierdzone na stałe do każdej ćwierćtuszy w miejscach wymienionych w ust. 3 akapit trzeci.

W przypadku gdy klasyfikację przeprowadza się przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji, o których mowa w art. 11, używanie etykiet jest obowiązkowe.

5. Oznaczeń i etykiet, o których mowa w ust. 3 i 4, nie wolno usuwać przed odkostnianiem ćwierćtuszy.

6. Kategorię oznacza się zgodnie z pkt A.II załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz przepisami art. 2 ust. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia.

Oznaczenia podklas lub, w stosownych przypadkach, podziału kategorii według wieku dokonuje się za pomocą innych symboli niż te, które są używane do klasyfikacji.

7. Zobowiązania dotyczące identyfikacji tusz wymienionych w ust. 3–6 nie odnoszą się do zatwierdzonych rzeźni, które same dokonują odkostniania wszystkich otrzymanych tusz.

Artykuł 7

Powiadamianie o wynikach klasyfikacji

1. Wyniki klasyfikacji przeprowadzonej zgodnie z pkt A.V załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przekazuje się na piśmie bądź drogą elektroniczną osobom fizycznym i prawnym, na których zlecenie przeprowadza się ubój.

2. Do celów przekazywania wyników klasyfikacji, faktura lub dokument dołączony do faktury, zaadresowany do dostawcy zwierząt albo, jeśli to niemożliwe, do fizycznej lub prawnej osoby odpowiedzialnej za czynności ubojowe, zawiera następujące informacje na temat danej tuszy:

- a) kategorię oraz klasę uformowania i okrywy tłuszczowej oznaczone za pomocą odpowiednich liter i cyfr, o których mowa w pkt A.II i pkt A.III załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

- b) masę tuszy ustaloną zgodnie z art. 13 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, z wyszczególnieniem, czy chodzi o masę ciepłą czy zimną;

- c) prezentację tuszy zastosowaną w momencie ważenia i klasyfikacji na haku;

- d) w stosownych przypadkach, informację, że klasyfikację przeprowadzono przy użyciu techniki automatycznej klasyfikacji.

3. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby powiadomienie, o którym mowa w ust. 2 lit. a), zawierało informacje na temat podklasy uformowania i okrywy tłuszczowej, o ile takie dane są dostępne.

W przypadku gdy tylko jedna prezentacja tuszy jest dozwolona w ramach przepisów krajowych, wskazanie prezentacji tuszy, o której mowa w ust. 2 lit. c), nie jest obowiązkowe.

Artykuł 8

Klasyfikacja przez wykwalifikowanych rzeczoznawców

Państwa członkowskie zapewniają dokonywanie klasyfikacji przez wykwalifikowanych rzeczoznawców posiadających odpowiednią licencję. Licencja może być zastąpiona przez zaświadczenie wydane przez państwo członkowskie, tam gdzie zaświadczenie takie odpowiada uznaniu kwalifikacji.

Artykuł 9

Zatwierdzanie technik automatycznej klasyfikacji

1. Państwa członkowskie mogą przyznawać licencje zatwierdzające techniki automatycznej klasyfikacji do stosowania na ich terytoriach lub na części ich terytoriów.

Zatwierdzenie następuje po spełnieniu warunków i minimalnych wymogów dotyczących testu certyfikacyjnego ustanowionych w części A załącznika II.

Przynajmniej dwa miesiące przed rozpoczęciem testu certyfikacyjnego państwa członkowskie przekazują Komisji informacje, o których mowa w części B załącznika II. Państwa członkowskie wyznaczają niezależny organ, który analizuje wyniki testu certyfikacyjnego. W ciągu dwóch miesięcy od zakończenia testu certyfikacyjnego państwa członkowskie przekazują Komisji informacje, o których mowa w części C załącznika II.

2. W przypadku przyznania licencji zatwierdzającej technikę automatycznej klasyfikacji w oparciu o test certyfikacyjny, w którym zastosowano więcej niż jeden rodzaj prezentacji tuszy, różnice pomiędzy tymi prezentacjami nie prowadzą do różnic w wynikach klasyfikacji.

3. Po przekazaniu informacji Komisji państwa członkowskie mogą udzielić licencji zezwalającej na stosowanie technik automatycznej klasyfikacji na ich terytoriach lub ich części bez organizowania testu certyfikacyjnego, pod warunkiem że takiej licencji udzielono już w przypadku tej samej techniki automatycznej klasyfikacji w innej części tego samego państwa członkowskiego lub w innym państwie członkowskim w oparciu o test certyfikacyjny przeprowadzony na próbie tusz, które uważają za równie reprezentatywne, jeśli chodzi o kategorię, klasę uformowania i okrywą tłuszczową, dorosłego bydła ubitego w danym państwie członkowskim lub jego części.

4. Zmiany do specyfikacji technicznych dotyczących technik automatycznej klasyfikacji, w przypadku których przyznano licencję, są wprowadzane jedynie po uzyskaniu zezwolenia właściwych organów danego państwa członkowskiego oraz po udowodnieniu, że takie zmiany przynoszą skutek w postaci co najmniej tego samego poziomu dokładności, który uzyskano podczas testu certyfikacyjnego.

Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich zmianach, które zatwierdziły.

Artykuł 10

Klasyfikacja przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji

1. Zakłady klasyfikujące przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji:

- a) identyfikują kategorię tuszy; w tym celu korzystają z systemu identyfikacji i rejestracji bydła, o którym mowa w tytule I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
- b) prowadzą dzienną ewidencję kontrolną dotyczącą funkcjonowania technik automatycznej klasyfikacji, w tym w szczególności wszelkich stwierdzonych uchybień i podjętych działań, tam gdzie jest to konieczne.

2. Klasyfikacja przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji jest ważna wyłącznie jeżeli:

- a) prezentacja tuszy jest identyczna z prezentacją stosowaną podczas testu certyfikacyjnego; lub
- b) zostanie wykazane, w sposób zadowalający dla właściwych organów danego państwa członkowskiego, że zastosowanie innej prezentacji tuszy pozostaje bez wpływu na wynik klasyfikacji przeprowadzonej przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji.

Artykuł 11

Kontrole na miejscu

1. Działalność rzeźników, o których mowa w art. 8, a także klasyfikacja i identyfikacja tusz w zakładach, o których mowa w pkt A.V załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, podlega kontrolom na miejscu, bez uprzedniego powiadomienia, przez organ niezależny od rzeźni i od instytucji odpowiedzialnych za klasyfikację.

Jednakże nie stosuje się wymogu niezależności instytucji odpowiedzialnych za klasyfikację w wypadku przeprowadzania takich kontroli bezpośrednio przez właściwy organ.

2. Kontrole należy przeprowadzać co najmniej dwa razy na trzy miesiące we wszystkich zatwierdzonych zakładach, w których średnia roczna uboju przekracza 75 sztuk dorosłego bydła tygodniowo. Każda kontrola musi obejmować co najmniej 40 losowo wybranych tusz.

Jednakże w przypadku zatwierdzonych zakładów, w których średnia roczna uboju nie przekracza 75 sztuk dorosłego bydła tygodniowo, państwa członkowskie ustalają częstotliwość kontroli i minimalną liczbę tusz, które należy poddać kontroli na podstawie ich oceny ryzyka, szczególnie uwzględniając liczbę sztuk dorosłego bydła ubitego w danych rzeźniach oraz wnioski z poprzednich kontroli w tych rzeźniach.

Do dnia 1 lipca 2009 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o środkach przyjętych w celu stosowania przepisów akapitu drugiego, a wszelkie zmiany w informacji są przekazywane w ciągu miesiąca.

3. We wszystkich zatwierdzonych zakładach klasyfikujących przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji należy przeprowadzić przynajmniej sześć kontroli na trzy miesiące w ciągu pierwszych 12 miesięcy po przyznaniu licencji, o której mowa w art. 9 ust. 1. Następnie kontrole należy przeprowadzać co najmniej dwa razy na trzy miesiące we wszystkich zatwierdzonych zakładach klasyfikujących przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji. Każda kontrola musi obejmować co najmniej 40 losowo wybranych tusz. Kontrole mają w szczególności na celu weryfikację:

- a) kategorii tuszy;
- b) dokładności technik automatycznej klasyfikacji przy użyciu systemu punktów i limitów, o którym mowa w części A pkt 3 załącznika II;
- c) prezentacji tuszy;

d) dziennego kalibrowania, jak również wszelkich innych aspektów technik automatycznej klasyfikacji, pozwalających zagwarantować, że poziom dokładności uzyskany przy użyciu tych technik jest przynajmniej tak dobry jak uzyskany podczas testu certyfikacyjnego;

e) dziennej ewidencji kontrolnej, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. b).

4. W przypadku gdy organ odpowiedzialny za kontrole nie podlega organowi publicznemu, kontrole przewidziane w ust. 2 i 3 należy przeprowadzić pod fizycznym nadzorem organu publicznego na takich samych warunkach i przynajmniej raz w roku. Organ publiczny jest regularnie informowany o wnioskach organu odpowiedzialnego za kontrole.

Artykuł 12

Raporty z kontroli i działania następcze

1. Krajowe organy kontroli sporządzają i przechowują raporty z kontroli, o których mowa w art. 11. Raporty te zawierają w szczególności liczbę tusz poddanych kontroli oraz liczbę tusz nieprawidłowo sklasyfikowanych lub zidentyfikowanych. W raportach podaje się również wszystkie szczegóły dotyczące typu zastosowanych prezentacji tuszy oraz, w stosownych przypadkach, ich zgodności z przepisami wspólnotowymi.

2. W przypadkach wykazania przez kontrole, o których mowa w art. 11, znacznej liczby nieprawidłowych klasyfikacji lub niezgodnych z przepisami identyfikacji:

a) należy zwiększyć liczbę kontrolowanych tusz oraz częstotliwość kontroli na miejscu;

b) licencje lub zezwolenia przewidziane w art. 8 i art. 9 ust. 1 mogą zostać uchylone.

Artykuł 13

Rejestrowanie ceny rynkowej

1. Cena rynkowa, ustalana według wspólnotowej skali klasyfikacji, o której mowa w art. 42 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, jest ceną zwierzęcia, bez podatku od wartości dodanej, płatną dostawcy przy dostawie do rzeźni. Cenę podaje się dla 100 kg tuszy prezentowanej zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, ważonej i sklasyfikowanej na haku w rzeźni.

2. Masą uwzględnianą jest masa ciepła, ustalona w ciągu godziny po kluciu zwierzęcia.

Masa poubojowa schłodzona odpowiada masie ciepłej, o której mowa w akapicie pierwszym, pomniejszonej o 2 %.

3. W celu ustalenia cen rynkowych tusza jest prezentowana bez usunięcia tłuszczu zewnętrznego, po odcięciu szyi zgodnie z wymaganiami weterynaryjnymi, oraz:

a) bez nerek;

b) bez tłuszczu okołonerkowego;

c) bez tłuszczu miednicznego;

d) bez cienkiego mięśnia przepony;

e) bez grubego mięśnia przepony;

f) bez ogona;

g) bez rdzenia kręgowego;

h) bez tłuszczu mosznowego;

i) bez tłuszczu na wewnętrznej stronie zrazowej górnej;

j) bez żyły szyjnej z przyległym tłuszczem.

4. Do celów stosowania pkt A.V akapit drugi załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i w drodze odstępstwa od ust. 3 niniejszego artykułu, usunięcie zewnętrznego tłuszczu odnosi się wyłącznie do częściowego usunięcia zewnętrznego tłuszczu:

a) z udźca, połędwicy i środkowych żeber;

b) z końca mostka, zewnętrznego obszaru odbytowo-płciowego i ogona;

c) ze zrazowej górnej.

5. W przypadku gdy prezentacja tuszy w chwili ważenia i klasyfikowania na haku różni się od prezentacji przewidzianej w ust. 3, masę tuszy dostosowuje się, stosując współczynniki korygujące określone w załączniku III w celu przejścia od tych prezentacji do prezentacji wzorcowej. W takich sytuacjach odpowiednio dostosowuje się cenę za każde 100 kg tuszy.

W przypadku gdy dostosowania, o których mowa w akapicie pierwszym, są takie same na całym terytorium państwa członkowskiego, są one obliczane w skali krajowej. Jeżeli dostosowania różnią się między rzeźniami, są one obliczane indywidualnie.

Artykuł 14

Kategorie i klasy do celów rejestrowania cen rynkowych

1. Krajowe i wspólnotowe rejestrowanie cen rynkowych na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji, o której mowa w art. 42 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, jest przeprowadzane co tydzień i odnosi się do następujących klas uformowania i klas okrywy tłuszczowej dla pięciu kategorii określonych w pkt A.II załącznika V do tego rozporządzenia:

- a) tusze niekastrowanych młodych samców w wieku poniżej dwóch lat: U2, U3, R2, R3, O2, O3;
- b) tusze innych niekastrowanych samców: R3;
- c) tusze kastrowanych samców: U2, U3, U4, R3, R4, O3, O4;
- d) tusze samic, które się cielily: R3, R4, O2, O3, O4, P2, P3;
- e) tusze innych samic: U2, U3, R2, R3, R4, O2, O3, O4.

2. Państwa członkowskie podejmują decyzję, czy ich terytorium obejmuje pojedynczy region, czy też dzieli się go na więcej niż jeden region. Taka decyzja jest podjęta na podstawie:

- a) wielkości ich terytorium;
- b) istnienia ewentualnych podziałów administracyjnych;
- c) geograficznej zmienności cen.

Jednakże Zjednoczone Królestwo obejmuje co najmniej dwa regiony, a mianowicie Wielką Brytanię i Irlandię Północną, które mogą być podzielone na podstawie kryteriów wskazanych w akapicie pierwszym.

Artykuł 15

Ceny reprezentatywne

1. Wymóg rejestrowania cen dotyczy następujących osób:
 - a) podmiotów prowadzących wszystkie rzeźnie dokonujące uboju 20 000 lub więcej sztuk dorosłego bydła rocznie, utrzymywanego przez rzeźnię lub na jej zlecenie, lub też przez nią zakupionego;
 - b) podmiotów prowadzących wszystkie rzeźnie wyznaczonych przez państwo członkowskie, dokonujące uboju mniej niż 20 000 sztuk dorosłego bydła rocznie, utrzymywanego przez rzeźnię lub na jej zlecenie, lub też przez nią zakupionego;
 - c) wszystkich osób fizycznych lub prawnych dostarczających do rzeźni celem dokonania uboju 10 000 lub więcej sztuk dorosłego bydła rocznie; oraz
 - d) wszystkich osób fizycznych lub prawnych wyznaczonych przez państwo członkowskie, dostarczających do rzeźni celem dokonania uboju mniej niż 10 000 sztuk dorosłego bydła rocznie.

Państwa członkowskie zapewniają rejestrowanie cen przynajmniej w odniesieniu do:

- a) 25 % uboju w tych regionach, które łącznie obejmują co najmniej 75 % całkowitego uboju dokonywanego w danym państwie członkowskim, oraz
- b) 30 % uboju dorosłego bydła dokonywanego na jego terytorium.

2. Ceny rejestrowane zgodnie z ust. 1 odnoszą się do dorosłego bydła ubitego w danym okresie rejestracji na podstawie masy poubojowej schłodzonej, o której mowa w art. 13 ust. 2 akapit drugi.

W przypadku rzeźni dokonującej uboju dorosłego bydła utrzymywanego przez nią lub na jej zlecenie zarejestrowana cena równa się średniej cenie za tuszę równoważnej kategorii i klasy zwierzęcia ubitego w tej rzeźni w tym samym tygodniu.

Zapisy dotyczące cen rejestrowanych w odniesieniu do każdej klasy określonej w art. 14 ust. 1 wskazują średnią masę poubojową tusz, których dotyczą, oraz to, czy zostały one skorygowane w celu uwzględnienia wszystkich elementów, o których mowa w art. 13.

Artykuł 16

Obliczanie cen tygodniowych

1. Ceny, rejestrowane zgodnie z art. 15 w okresie od poniedziałku do niedzieli, są:

- a) raportowane właściwemu organowi państwa członkowskiego na piśmie bądź drogą elektroniczną przez podmiot prowadzący rzeźnię albo daną osobę fizyczną lub prawną w terminie, jaki ustali państwo członkowskie; lub
- b) według uznania państwa członkowskiego, udostępniane właściwemu organowi w rzeźni lub pomieszczeniach osoby fizycznej lub prawnej.

Jeżeli jednak państwo członkowskie utworzyło dla określenia cen w regionie komitet, w którym członkostwo zostaje równomiernie rozdzielone między nabywców i sprzedawców dorosłego bydła i tusz wołowych, przy czym przewodniczący komitetu jest powoływany przez właściwy organ, to państwo członkowskie może zarządzić, by ceny i dane szczegółowe były kierowane do przewodniczącego komitetu we właściwym regionie. Jeżeli takiej dyspozycji państwo członkowskie nie wyda, właściwy organ przesyła je do przewodniczącego takiego komitetu. Przewodniczący zapewnia, by podczas informowania o cenach członków komitetu nie mogło być zidentyfikowane źródło pochodzenia żadnej z nich.

2. Raportowane ceny są średnimi cenami w danej klasie.

3. Każda rzeźnia lub osoba fizyczna bądź prawna, o której mowa w art. 15 ust. 1 akapit pierwszy, która dokonuje dodatkowych płatności na rzecz dostawców dorosłego bydła lub tusz wołowych nieuwzględnianych w raportowanych cenach, powiadamia właściwy organ swojego państwa członkowskiego o ostatnio dokonanych dodatkowych płatnościach, podając okres, którego dotyczą. Następnie podmioty te powiadamiają państwo członkowskie o każdej kwocie takich dodatkowych płatności za każdym razem, gdy płatność taka jest dokonywana.

4. Właściwy organ państwa członkowskiego ustala dla każdej klasy wymienionej w art. 14 ust. 1 średnie ceny regionalne z cen raportowanych temu organowi na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu.

Komitety, określone w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, ustalają dla każdej klasy wymienionej w art. 14 ust. 1 średnie ceny regionalne z cen im raportowanych na mocy ust. 1 niniejszego artykułu i raportują je właściwemu organowi państwa członkowskiego.

5. W przypadku zakupów po stawkach ryczałtowych, jeżeli tusze w partii należą do nie więcej niż trzech kolejnych klas uformowania oraz trzech kolejnych klas okrywy tłuszczowej w tej samej kategorii, ceny takie są uwzględniane przy ustalaniu cen na podstawie ust. 4 dla klasy uformowania, do której zaklasyfikowano największą liczbę tusz lub, jeżeli są równomiernie rozdzielone między klasami, dla klasy średniej spośród tych klas, jeżeli taka klasa istnieje. We wszystkich innych przypadkach cena taka nie jest brana pod uwagę.

Jednakże jeżeli zakupy po stawkach ryczałtowych dotyczą mniej niż 35 % całkowitego uboju dorosłego bydła w państwie członkowskim, państwo to może podjąć decyzję o nieuwzględnianiu cen takich zakupów w obliczeniach dokonywanych zgodnie z ust. 4.

6. Właściwy organ dokonuje następnie obliczenia wyjściowej ceny krajowej dla każdej klasy, poprzez ważenie cen regionalnych, by uwzględnić znaczenie ubojów dokonywanych w danej kategorii w regionie, którego dotyczą, w ogólnej liczbie ubojów dokonywanych w danej kategorii w państwie członkowskim.

7. Właściwy organ dokonuje korekty wyjściowej ceny krajowej w danej klasie, o której mowa w ust. 6:

- a) by uwzględnić każdy z elementów określonych w art. 13, jeżeli takie korekty nie zostały już dokonane;
- b) by zagwarantować, że cenę oblicza się na podstawie masy poubojowej schłodzonej, o której mowa w art. 13 ust. 2 akapit drugi;

c) by uwzględnić dokonane dodatkowe płatności określone w ust. 3, jeżeli korekta odpowiada przynajmniej 1 % ceny danej klasy.

Właściwy organ, dokonując korekty na podstawie lit. c), dzieli całkowitą kwotę dodatkowych płatności dokonanych w stosunku do sektora wołowiny w danym państwie członkowskim w poprzednim roku budżetowym, przez całkowitą roczną wielkość uboju dorosłego bydła w tonach, w stosunku do której raportowane są ceny.

8. Jeżeli według opinii właściwego organu państwa członkowskiego ceny im raportowane:

- a) dotyczą nieznaczącej liczby tusz, to takie ceny nie są uwzględniane;
- b) wydają się niepewne, to są one uwzględniane tylko wtedy, gdy organ sam się upewni o ich rzetelności.

Artykuł 17

Cotygodniowe raportowanie cen Komisji

1. Zgodnie z art. 36 państwa członkowskie przekazują Komisji ceny obliczone zgodnie z art. 16 ust. 4–7. Zanim ceny te zostaną przekazane Komisji, właściwy organ nie przekazuje ich żadnej innej instytucji.

2. Jeżeli ze względu na wyjątkowe okoliczności albo z powodu sezonowości dostaw w państwie członkowskim lub w regionie nie można zarejestrować cen dotyczących znaczącej liczby tusz jednej lub kilku klas, o których mowa w art. 14 ust. 1, Komisja może wykorzystać ceny zarejestrowane dla tej klasy bądź klas przed tym wydarzeniem; gdy sytuacja taka powtarza się przez ponad dwa kolejne tygodnie, Komisja może podjąć decyzję o czasowym wykluczeniu danej klasy lub klas ze sprawozdawczości cenowej oraz o tymczasowej redystrybucji wagi lub wag przypisywanych tym klasom.

Artykuł 18

Średnie ceny wspólnotowe

1. Dla danej kategorii:

- a) średnia cena wspólnotowa dla każdej klasy uformowania i każdej klasy okrywy tłuszczowej wymienionej w art. 14 ust. 1 jest średnią ważoną krajowych cen rynkowych zarejestrowanych dla tej klasy. Ważenie cen oparte jest na stosunku liczby ubojów w tej klasie w każdym państwie członkowskim do całkowitej liczby ubojów w tej klasie w całej Wspólnocie;

- b) średnia cena wspólnotowa dla każdej klasy uformowania jest średnią ważoną średnich cen wspólnotowych dla klas okrywy tłuszczowej, które wchodzi w skład tej klasy uformowania. Ważenie cen oparte jest na stosunku ubojów w każdej klasie okrywy tłuszczowej do całkowitej liczby ubojów w tej klasie uformowania we Wspólnocie;
- c) średnia cena wspólnotowa jest średnią ważoną średnich cen wspólnotowych, o których mowa w lit. a). Ważenie cen oparte jest na stosunku liczby ubojów w każdej klasie, o której mowa w lit. a), do całkowitej liczby ubojów w danej kategorii we Wspólnocie.

2. Średnia cena wspólnotowa dla wszystkich kategorii łącznie jest średnią ważoną cen średnich, o których mowa w ust. 1 lit. c). Ważenie cen oparte jest na stosunku każdej kategorii do całkowitej liczby ubojów dorosłego bydła we Wspólnocie.

Artykuł 19

Coroczna notyfikacja Komisji przez państwa członkowskie

Do dnia 15 kwietnia każdego roku państwa członkowskie przesyłają Komisji:

- a) poufny wykaz rzeźni, które rejestrują ceny na mocy art. 15 ust. 1 lit. a) lub b), wykazując wydajność każdej rzeźni wyrażoną w liczbie ubojów dorosłego bydła w ubiegłym roku kalendarzowym oraz, w miarę możliwości, w tonach masy poubojowej;
- b) poufny wykaz osób fizycznych bądź prawnych, które rejestrują ceny na mocy art. 15 ust. 1 lit. c) lub d), wykazując liczbę sztuk dorosłego bydła dostarczonych do uboju w ubiegłym roku kalendarzowym oraz, w miarę możliwości, wyrażonych również w tonach masy poubojowej;
- c) wykaz regionów, w których rejestrowane są ceny oraz wagi przypisywane każdemu z nich na mocy art. 16 ust. 6.

ROZDZIAŁ III

SEKTOR WIEPRZOWINY

Artykuł 20

Obowiązkowa klasyfikacja tusz i odstępstwa od niej

1. Wspólnotowa skala klasyfikacji tusz wieprzowych, o której mowa w art. 42 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, używana jest we wszystkich rzeźniach do klasyfikacji wszystkich tusz celem zapewnienia producentom godziwej zapłaty na podstawie masy i budowy ciała świń, które dostarczali do rzeźni.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą zdecydować o tym, że stosowanie tej skali nie jest obowiązkowe w przypadku rzeźni:

- a) dla których dane państwa członkowskie ustalają maksymalną liczbę ubojów; liczba ta nie może przekraczać średniej rocznej uboju w wysokości 200 świń tygodniowo;
- b) w których dokonuje się tylko uboju świń urodzonych i tuczonych we własnych tuczarniach i które same zajmują się rozbiorem wszystkich uzyskanych tusz.

Dane państwa członkowskie informują Komisję o swojej decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, wyszczególniając maksymalną dopuszczalną liczbę ubojów w każdej rzeźni, która została wyłączona ze stosowania wspólnotowej skali.

Artykuł 21

Ważenie, klasyfikowanie i znakowanie

1. Tusze wieprzowe klasyfikuje się podczas ważenia zgodnie z klasyfikacją określoną w pkt B.II załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

W odniesieniu do świń ubijanych na własnym terytorium państwa członkowskie mogą zostać upoważnione do zezwolenia na klasyfikację przed ważeniem zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

2. Zgodnie z art. 43 lit. m) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przepisy pkt B.II załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz przepisy ust. 1 niniejszego artykułu nie wykluczają stosowania, w odniesieniu do świń ubijanych na terytorium państw członkowskich, dodatkowych kryteriów oceny oprócz kryterium masy i szacowanej zawartości chudego mięsa.

3. Niezwłocznie po klasyfikacji tusze wieprzowe są znakowane wielką literą określającą klasę tuszy lub zawartość procentową chudego mięsa oszacowaną zgodnie z pkt B.II załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Wysokość liter i cyfr musi wynosić co najmniej dwa centymetry. Można używać każdego tuszu nietoksycznego, niezmywalnego i odpornego na gorąco, jak również jakiegokolwiek innej formy trwałego znakowania, uprzednio zatwierdzonej przez właściwe organy krajowe.

Nie naruszając przepisów akapitu pierwszego, na tuszach podaje się dane dotyczące masy poubojowej oraz wszelkie inne uznane za stosowne dane.

Półtusze są znakowane na skórze tylnej golonki lub szynki.

Etykieta przytwierdzona w sposób uniemożliwiający usunięcie bez jej uszkodzenia także stanowi dopuszczalną formę znakowania.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 państwa członkowskie mogą ustanowić, że nie ma konieczności znakowania tusz wieprzowych, jeśli sporządzona jest urzędowa dokumentacja obejmująca w przypadku każdej tuszy przynajmniej następujące dane:

- a) indywidualne oznaczenie tuszy za pomocą dowolnej trwałej metody;
- b) masa tuszy przed schłodzeniem, oraz
- c) oszacowana zawartość chudego mięsa.

Dokumentacja musi być przechowywana przez sześć miesięcy i potwierdzona jako oryginalna w dniu jej sporządzenia przez osobę, której powierzono zadanie przeprowadzenia weryfikacji.

Jednakże w celu umożliwienia sprzedaży w całości w innym państwie członkowskim tusze są znakowane zgodnie z właściwą klasą przewidzianą w pkt B.II załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 lub zgodnie z wielkością procentową oznaczającą zawartość chudego mięsa w tych tuszach.

5. Nie naruszając przepisów pkt B.III akapit drugi załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, żaden tłuszcz, mięsień ani inna tkanka nie mogą zostać usunięte z tuszy przed jej zważeniem, sklasyfikowaniem i oznakowaniem.

Artykuł 22

Masa poubojowa

1. Do celów stosowania art. 42 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 masa odnosi się do schłodzonej tuszy o prezentacji określonej w pkt B.III załącznika V do wymienionego rozporządzenia.

2. Tusza jest ważona jak najszybciej po uboju i nie później niż w 45 minut po kluciu świni.

Masa poubojowa schłodzona tuszy odpowiada zarejestrowanej masie przed schłodzeniem, o której mowa w akapicie pierwszym, pomniejszonej o 2 %.

Jeżeli w danej rzeźni nie można zachować 45-minutowego okresu między kluciem a ważeniem świni, właściwy organ danego państwa członkowskiego może zezwolić na wydłużenie tego okresu, pod warunkiem że odjęcie 2 % od masy określonej w akapicie drugim będzie zmniejszane o 0,1 punktu procentowego z każdym dodatkowym rozpoczętym kwadransiem.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2 masa tuszy po schłodzeniu może być obliczana poprzez odniesienie do wcześniej ustalonych skal redukcji masy całkowitej ustanowionych przez państwa członkowskie zgodnie z cechami charakterystycznymi ich stad świni i zgłaszanych Komisji. Użycie takich skal jest zatwierdzone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, jeżeli redukcje dla poszczególnych przedziałów masy odpowiadają, w miarę możliwości, redukcjom wynikającym z ust. 1 i 2.

Artykuł 23

Zawartość chudego mięsa w tuszach wieprzowych

1. Do celów stosowania pkt B.IV załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 zawartość chudego mięsa w tuszy wieprzowej wyraża się stosunkiem:

- całkowitej masy czerwonych mięśni poprzecznie prążkowanych, pod warunkiem że można je oddzielać nożem, do
- masy tuszy.

Całkowita masa czerwonych mięśni prążkowanych obliczana jest poprzez całkowity lub częściowy rozbiór tuszy bądź poprzez połączenie całkowitego lub częściowego rozbioru tuszy z krajową szybką metodą na podstawie sprawdzonych metod statystycznych przyjętych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Rozbiór, o którym mowa w akapicie drugim, można również zastąpić oceną zawartości procentowej chudego mięsa poprzez całkowity rozbiór za pomocą aparatury do tomografii komputerowej, pod warunkiem że dostarczone zostaną zadowalające wyniki z rozbioru porównawczego.

2. Standardową statystyczną metodą oceny zawartości chudego mięsa w tuszach wieprzowych zatwierdzoną jako metoda klasyfikowania w rozumieniu pkt B.IV załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 powinna być zwykła metoda najmniejszych kwadratów lub zredukowanej rangi, ale można również stosować inne statystycznie sprawdzone metody.

Metoda opiera się na reprezentatywnej próbie krajowej lub regionalnej produkcji wieprzowiny składającej się z przynajmniej 120 tusz, w których zawartość chudego mięsa została określona zgodnie z metodą rozbioru ustanowioną w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia. W przypadku zastosowania metody wielokrotnego pobierania próbek referencyjna zawartość obliczana jest na podstawie co najmniej 50 tusz i z dokładnością co najmniej równą dokładności uzyskanej za pomocą standardowej metody statystycznej zastosowanej na próbie 120 tusz przy użyciu metody z załącznika IV.

3. Dopuszcza się jedynie metody klasyfikacji, dla których pierwiastek błędu średniokwadratowego prognozy (RMSEP) obliczany za pomocą techniki pełnej walidacji krzyżowej lub walidacji zbiorem testowym na reprezentatywnej próbie przynajmniej 60 tusz, wynosi mniej niż 2,5. Ponadto wszelkie wartości odchylenia uwzględniane są w obliczeniu RMSEP.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję w drodze protokołu o metodach klasyfikowania, których stosowanie chcą zatwierdzić na swoim terytorium, opisując próbny rozbiór, podając podstawy, na których wspomniane metody są oparte, oraz równania stosowane do szacowania procentowej zawartości chudego mięsa. Protokół powinien składać się z dwóch części i powinien zawierać elementy przewidziane w załączniku V. Część pierwsza protokołu jest przedstawiana Komisji przed rozpoczęciem próbnego rozbioru.

Stosowanie metod klasyfikowania na terytorium państwa członkowskiego jest zatwierdzane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, na podstawie protokołu.

5. Stosowanie metod klasyfikowania musi we wszystkich szczegółach odpowiadać opisowi podanemu w zatwierdzającej je decyzji Wspólnoty.

Artykuł 24

Kontrole na miejscu

1. Klasyfikowanie, ważenie i znakowanie tusz wieprzowych w rzeźniach, o których mowa w art. 20, podlega kontrolom na miejscu, bez uprzedniego powiadomienia, przez organ niezależny od rzeźni i od instytucji odpowiedzialnych za klasyfikację.

Jednakże nie stosuje się wymogu niezależności instytucji odpowiedzialnych za klasyfikację w wypadku przeprowadzania takich kontroli bezpośrednio przez właściwy organ.

2. Kontrole należy przeprowadzać co najmniej dwa razy na trzy miesiące we wszystkich zatwierdzonych zakładach, w których średnia roczna uboju wynosi 200 lub więcej świń tygodniowo.

Jednakże w przypadku zatwierdzonych zakładów, w których średnia roczna uboju nie przekracza 200 świń tygodniowo państwa członkowskie ustalają częstotliwość kontroli.

3. Do celów stosowania przepisów ust. 1 i 2 państwa członkowskie:

- a) ustalają zakres kontroli na podstawie ich oceny ryzyka, szczególnie uwzględniając liczbę świń ubitych w danych rzeźniach oraz wyniki poprzednich kontroli w tych rzeźniach;
- b) do dnia 1 lipca 2009 r. powiadamiają Komisję o środkach przyjętych w celu stosowania tych przepisów, a wszelkie zmiany w informacji są przekazywane w ciągu miesiąca.

4. W przypadku gdy organ właściwy do przeprowadzania kontroli nie podlega organowi publicznemu, kontrole przewidziane w ust. 1 i 2 należy przeprowadzić pod fizycznym nadzorem organu publicznego na takich samych warunkach i przynajmniej raz w roku. Organ publiczny jest regularnie informowany o wnioskach organu odpowiedzialnego za kontrole.

Artykuł 25

Cena rynkowa tusz wieprzowych w państwach członkowskich

1. Cena rynkowa tusz wieprzowych w danym państwie członkowskim równa się średniej notowań dla tusz wieprzowych zarejestrowanych na reprezentatywnych rynkach lub w agencjach notowań danego państwa członkowskiego.

2. Cenę, o której mowa w ust. 1, ustala się na podstawie notowań zarejestrowanych dla tusz ważących od:

- 60 do mniej niż 120 kg dla klasy E,
- 120 do mniej niż 180 kg dla klasy R.

Wybór kategorii wagowych i przypisywanej wagi pozostawia się danym państwom członkowskim; państwa te powiadamiają Komisję o swoich ustaleniach.

3. Do dnia 1 lipca 2009 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o reprezentatywnych rynkach lub agencjach notowań, o których mowa w ust. 1, a wszelkie zmiany w informacji są przekazywane w ciągu miesiąca.

Komisja przekazuje informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, pozostałym państwu członkowskim.

Artykuł 26

Średnia cena wspólnotowa

1. Średnią wspólnotową cenę rynkową tusz wieprzowych, o której mowa w art. 17 i 37 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się na podstawie cen na wejściu do rzeźni, bez podatku od wartości dodanej, płaconą dostawcom żywych świń.

2. Ceny ustalone zgodnie z ust. 1 zawierają wartość nieprzetworzonych podrobów i pozostałości zwierzęcych, a podaje się je dla 100 kg schłodzonych tusz wieprzowych:

— prezentowanych zgodnie z prezentacją wzorcową ustanowioną w pkt B.III akapit pierwszy załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, oraz

— ważonych i klasyfikowanych na haku, a zarejestrowana masa przeliczana jest na masę poubojową schłodzoną zgodnie z metodami określonymi w art. 22 niniejszego rozporządzenia.

3. Do celów wyliczenia wspólnotowej ceny rynkowej przewidzianej w ust. 1 ceny zarejestrowane w każdym państwie członkowskim wazone są przy użyciu współczynników odzwierciedlających relatywną wielkość pogłowia świń w każdym państwie członkowskim.

Współczynniki, o których mowa w akapicie pierwszym, ustala się na podstawie pogłowia świń liczonego na początku grudnia każdego roku zgodnie z dyrektywą Rady 93/23/EWG⁽¹⁾.

Artykuł 27

Cotygodniowe raportowanie notowań Komisji

1. Zgodnie z art. 36 państwa członkowskie przekazują Komisji:

- a) notowania ustalone zgodnie z art. 25 ust. 1 oraz art. 26 ust. 1 i 2;
- b) reprezentatywne notowania w odniesieniu do pojedynczych prosiąt o średniej żywej masie około 20 kg.

2. W przypadku nieotrzymania jednego lub więcej notowań, Komisja bierze pod uwagę ostatnie dostępne notowanie.

W przypadku braku notowań z trzech kolejnych tygodni Komisja nie bierze już ich pod uwagę.

3. Na wniosek Komisji państwa członkowskie przekazują następujące informacje, jeśli są one dostępne, w odniesieniu do produktów określonych w części XVII załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:

- a) ceny rynkowe w państwach członkowskich dla produktów przywożonych z krajów trzecich;
- b) ceny obowiązujące na reprezentatywnych rynkach w krajach trzecich.

ROZDZIAŁ IV

SEKTOR BARANINY

Artykuł 28

Kryteria definiowania tusz jagniąt lekkich

1. Do celów stosowania kryteriów, o których mowa w pkt C.III akapit 2 załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zastosowanie mają zasady ustanowione w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

2. Barwa mięsa, o której mowa w załączniku VI, jest ustalana na boku, na *rectus abdominis*, poprzez odniesienie do znormalizowanej skali barw.

Artykuł 29

Uzupełniające przepisy dotyczące klas uformowania tuszy i klas okrywy tłuszczowej, masy tuszy oraz koloru mięsa

Uzupełniające przepisy określające definicje klas uformowania i klas okrywy tłuszczowej, o których mowa w pkt C.III załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustanawia się w załączniku VII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 30

Klasyfikacja i identyfikacja

1. Klasyfikacji i identyfikacji, o których mowa w pkt C.III i C.V załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, dokonuje się w rzeźni.

2. Klasyfikacji, identyfikacji i ważenia tusz dokonuje się w ciągu godziny po kluciu zwierzęcia.

3. Identyfikację tusz lub półtuszy sklasyfikowanych zgodnie ze skalą, o której mowa w art. 42 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w zakładach uczestniczących przeprowadza się za pomocą oznaczenia wskazującego na kategorię oraz klasę uformowania i klasę okrywy tłuszczowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 21.6.1993, s. 1.

Znakowanie to jest dokonywane przez ostemplowanie przy użyciu nieusuwalnego, nietoksycznego tuszu, zgodnie z metodą zatwierdzoną przez właściwe organy krajowe.

Kategorie są oznaczone następująco:

a) L: tusze owiec w wieku poniżej 12 miesięcy (mięso jagnięce);

b) S: tusze pozostałych owiec.

4. Państwa członkowskie mogą zezwolić na zastąpienie oznaczenia trwale przymocowanymi etykietami, na których nie jest możliwe wprowadzanie jakichkolwiek zmian.

Artykuł 31

Klasyfikacja przez wykwalifikowanych rzeczoznawców

Państwa członkowskie zapewniają dokonywanie klasyfikacji przez wykwalifikowanych rzeczoznawców. Państwa członkowskie wyznaczają takie osoby w drodze procedury udzielania zgody albo wyznaczając w tym celu odpowiedzialny organ.

Artykuł 32

Kontrole na miejscu

1. Działalność rzeczoznawców, o których mowa w art. 31, a także klasyfikacja i identyfikacja tusz w zakładach uczestniczących podlega kontrolom na miejscu, bez uprzedniego powiadomienia, przez organ niezależny od zakładu uczestniczącego i od instytucji odpowiedzialnych za klasyfikacje.

Jednakże nie stosuje się wymogu niezależności instytucji odpowiedzialnych za klasyfikacje w wypadku przeprowadzania takich kontroli bezpośrednio przez właściwy organ.

W przypadku gdy organ właściwy do przeprowadzania kontroli nie podlega organowi publicznemu, kontrole przewidziane w akapicie pierwszym należy przeprowadzić przynajmniej raz w roku, pod fizycznym nadzorem organu publicznego na takich samych warunkach. Organ publiczny jest regularnie informowany o wnioskach organu odpowiedzialnego za kontrole.

2. Kontrole te należy przeprowadzać co najmniej raz na trzy miesiące we wszystkich zakładach uczestniczących, które dokonują klasyfikacji i w których średnia roczna uboju wynosi 80 lub więcej owiec tygodniowo. Każda kontrola musi obejmować co najmniej 40 losowo wybranych tusz.

Jednakże w przypadku zakładów uczestniczących, w których średnia roczna uboju nie przekracza 80 owiec tygodniowo, państwa członkowskie ustalają częstotliwość kontroli i minimalną liczbę tusz, które należy poddać kontroli na podstawie ich oceny ryzyka, szczególnie uwzględniając liczbę

owiec ubitych w danych zakładach oraz wnioski z poprzednich kontroli w tych zakładach.

Artykuł 33

Rejestrowanie ceny rynkowej

1. Ceną rynkową ustalaną na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz baranich, o której mowa w art. 42 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, jest cena na wejściu do rzeźni, bez podatku od wartości dodanej, płaconą dostawcy za mięso jagnięce pochodzenia wspólnotowego. Cena jest wyrażana za 100 kg masy tuszy, prezentowanej zgodnie z prezentacją wzorcową przewidzianą w pkt C.IV załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zważonej i sklasyfikowanej na haku w rzeźni.

2. Uwzględnianą masą jest masa tuszy przed schłodzeniem, skorygowana w celu uwzględnienia strat w masie podczas chłodzenia. Państwa członkowskie informują Komisję o stosowanych współczynnikach korygujących.

3. W przypadku gdy prezentacja tusz po zważeniu i sklasyfikowaniu na haku różni się od wzorcowej prezentacji, państwa członkowskie dostosowują masę tuszy, stosując współczynniki korygujące przewidziane w pkt C.IV akapit drugi załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Państwa członkowskie informują Komisję o zastosowanych współczynnikach korygujących.

Artykuł 34

Raportowanie cen Komisji

1. Państwa członkowskie, w których roczna produkcja baraniny przekracza 200 ton, przekazują Komisji poufny wykaz rzeźni lub innych zakładów uczestniczących w ustalaniu cen zgodnie ze skalą wspólnotową (zwaną dalej „zakładami uczestniczącymi”) wraz ze wskazaniem ich przybliżonej rocznej wydajności.

2. Zgodnie z art. 36 państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, przekazują Komisji średnią ceną dla każdej kategorii mięsa jagnięcego określonego we wspólnotowych skalach dla wszystkich zakładów uczestniczących ze wskazaniem ilości w każdej kategorii. Jednakże jeżeli dana kategoria nie przekracza 1 % całości, ceny nie muszą być raportowane. Państwa członkowskie informują również Komisję o średniej cenie, na podstawie masy, dla całego sklasyfikowanego mięsa jagnięcego w każdej kategorii uwzględnianej przy raportowaniu cen.

Jednakże państwa członkowskie są upoważnione do podziału ceny zgłoszonej według klas uformowania i stopnia okrywy tłuszczowej przewidzianych w pkt C.III ust. 1 załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 na podstawie masy. Określenie „jakość” oznacza kombinację klasy uformowania i klasy okrywy tłuszczowej.

Artykuł 35

Średnie ceny wspólnotowe

Do celów wyliczenia średnich wspólnotowych cen tusz jagnięcych ceny określone w art. 34 ust. 2 ważone są przy użyciu współczynników odzwierciedlających stosunek relatywnej wielkości produkcji baraniny w każdym państwie członkowskim do całkowitej produkcji baraniny we Wspólnocie.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 36

Cotygodniowe raportowanie cen Komisji

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do każdej środy do godz. 12.00 czasu obowiązującego w Brukseli, ceny rynkowe bądź notowania, o których mowa w art. 17 ust. 1, art. 27 ust. 1 oraz art. 34 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Ceny lub notowania odnoszą się do okresu od poniedziałku do niedzieli poprzedzającego tydzień, w którym przekazuje się informacje.

Raportowane ceny lub notowania wyrażone są w euro lub, w stosownych przypadkach, w walucie krajowej.

2. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1, są przekazywane drogą elektroniczną na formularzu udostępnionym państwu członkowskim przez Komisję.

Artykuł 37

Okresowy przegląd współczynników ważenia

1. Współczynniki ważenia, o których mowa w art. 18, art. 26 ust. 3 oraz art. 35 niniejszego rozporządzenia podlegają okresowym przeglądom w celu uwzględnienia tendencji odnotowanych na poziomach krajowym i wspólnotowym.

2. Dla każdego przeglądu, o którym mowa w ust. 1, Komisja przekazuje państwom członkowskim zaktualizowane współczynniki ważenia.

Artykuł 38

Wspólnotowy komitet inspekcyjny

1. Wspólnotowy komitet inspekcyjny, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zwany dalej „Komitetem”, jest odpowiedzialny za przeprowadzanie kontroli na miejscu, obejmujących:

a) stosowanie uzgodnień odnoszących się do wspólnotowych skal klasyfikacji tusz wołowych i baranich;

b) rejestrowanie cen rynkowych zgodnie z tymi skalami klasyfikacji;

c) klasyfikację, identyfikację i znakowanie produktów w ramach skupu interwencyjnego w sektorze wołowiny i cielęciny przewidzianej w art. 6 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

2. Komitet składa się najwyżej z:

a) trzech ekspertów z Komisji, z których jeden pełni funkcję przewodniczącego Komisji;

b) jednego eksperta z danego państwa członkowskiego;

c) ośmiu ekspertów z innych państw członkowskich.

Państwa członkowskie powołują ekspertów, biorąc pod uwagę ich niezależność i umiejętności, szczególnie w kwestiach dotyczących klasyfikacji tusz i rejestrowania cen rynkowych, jak również na podstawie specyficznego charakteru prac, które mają zostać wykonane.

Eksperci nie mogą w żadnym wypadku wykorzystywać do celów osobistych bądź upowszechniać jakichkolwiek informacji uzyskanych w związku z pracą Komitetu.

3. Kontrole przeprowadza się w rzeźniach, na rynkach mięsa, w centrach interwencyjnych, agencjach notowań cen oraz w regionalnych i centralnych służbach zajmujących się wykonywaniem przepisów określonych w ust. 1.

4. Kontrole przeprowadza się w państwach członkowskich w regularnych odstępach czasu, a ich częstotliwość może się różnić w szczególności zależnie od relatywnej wielkości produkcji wołowiny i baraniny w kontrolowanych państwach członkowskich bądź też w zależności od problemów związanych z zastosowaniem skal klasyfikacji.

Program wizyt kontrolnych przygotowuje Komisja po konsultacji z państwami członkowskimi. W kontrolach udział brać mogą przedstawiciele państwa członkowskiego, w którym przeprowadzana jest kontrola.

Każde państwo członkowskie organizuje kontrole, które mają być przeprowadzone na jego terytorium, zgodnie z wymaganiami ustalonymi przez Komisję. W tym celu 30 dni przed kontrolą państwo członkowskie przekazuje szczegółowy program planowanej wizyty kontrolnej do Komisji, która może zażądać wprowadzenia zmian do tego programu.

Komisja informuje państwa członkowskie z możliwie największym wyprzedzeniem o programie i przebiegu każdej kontroli.

5. Po zakończeniu każdej kontroli członkowie Komitetu i przedstawiciele państwa członkowskiego, w którym odbyła się kontrola, spotykają się, aby ocenić jej wyniki. Członkowie Komitetu wyciągają wtedy wnioski z kontroli uwzględniając kwestie, o których mowa w ust. 1.

Z przeprowadzonych kontroli przewodniczący Komitetu sporządza raport obejmujący wnioski, o których mowa w akapicie pierwszym. Raport ten przesyłany jest w możliwie najkrótszym czasie państwu członkowskiemu poddanemu kontroli, a następnie innym państwom członkowskim.

W przypadku gdy raport określony w akapicie drugim ujawnia braki w różnych dziedzinach działalności, które były przedmiotem weryfikacji, lub zawiera zalecenia dotyczące usprawnienia działań, państwa członkowskie powiadamiają Komisję, nie później niż trzy miesiące od daty przesłania raportu, o wszystkich zmianach, które są przewidywane lub już zostały dokonane.

6. Koszty podróży i utrzymania członków Komitetu ponosi Komisja zgodnie z zasadami stosowanymi do refundacji kosztów przejazdów i utrzymania osób niezwiązanych z Komisją, które są przez nią powołane w charakterze ekspertów.

Artykuł 39

Środki podejmowane przez państwa członkowskie

1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki w celu:

a) zapewnienia stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia;

b) zapewnienia dokładności cen rejestrowanych zgodnie z art. 17 ust. 1, art. 27 ust. 1 oraz art. 34 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;

c) zastosowania kar za wykroczenia, takie jak w szczególności podrobienie lub nielegalne użycie pieczęci i etykiet lub dokonywanie klasyfikacji przez osoby nieupoważnione.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o środkach, o których mowa w ust. 1, tak szybko, jak to możliwe.

Artykuł 40

Rozporządzenia (EWG) nr 563/82, (EWG) nr 2967/85, (EWG) nr 344/91, (WE) nr 295/96, (WE) nr 103/2006, (WE) nr 1128/2006, (WE) nr 908/2006, (WE) nr 1319/2006, (WE) nr 710/2008, (WE) nr 22/2008 oraz decyzja 83/471/EWG tracą moc.

Odniesienia do uchylonych rozporządzeń i decyzji uważa się za odniesienia do niniejszego rozporządzenia i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VIII.

Artykuł 41

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Uzupełniające przepisy dotyczące klas uformowania i klas okrywy tłuszczowej tusz dorosłego bydła, o których mowa w art. 3

1. UFORMOWANIE

Klasa uformowania tuszy, w szczególności jej istotnych części (udziec, grzbiet, łopatka)

Klasa uformowania	Przepisy uzupełniające	
S Wybitna	Udziec: bardzo mocno zaokrąglony, podwójnie umięśniony wyraźnie oddzielne pasma Grzbiet: bardzo szeroki i bardzo gruby aż do łopatki Łopatka: bardzo mocno zaokrąglona	Zrazowa górna wystaje bardzo wyraźnie ponad spójnię miedniczną (<i>symphysis pelvis</i>) Część krzyżowa bardzo zaokrąglona
E Doskonała	Udziec: bardzo zaokrąglony Grzbiet: szeroki i bardzo gruby aż do łopatki Łopatka: bardzo zaokrąglona	Zrazowa górna wystaje wyraźnie ponad spójnię miedniczną (<i>symphysis pelvis</i>) Część krzyżowa bardzo zaokrąglona
U Bardzo dobra	Udziec: zaokrąglony Grzbiet: szeroki i gruby aż do łopatki Łopatka: zaokrąglona	Zrazowa górna wystaje ponad spójnię miedniczną (<i>symphysis pelvis</i>) Część krzyżowa zaokrąglona
R Dobra	Udziec: dobrze rozwinięty Grzbiet: wciąż gruby, ale węższy przy łopatce Łopatka: dość dobrze wykształcona	Zrazowa górna i część krzyżowa lekko zaokrąglone
O Dostateczna	Udziec: średnio rozwinięty do słabo rozwiniętego Grzbiet: przeciętnie gruby do niedostatecznie grubego Łopatka: średnio rozwinięta do prawie płaskiej	Część krzyżowa: profil prosty
P Słaba	Udziec: słabo rozwinięty Grzbiet: wąski z widocznymi kośćmi Łopatka: płaska z widocznymi kośćmi	

2. STOPIEŃ WYKSZTAŁCENIA OKRYWY TŁUSZCZOWEJ

Ilość tłuszczu na tuszy oraz w jamie piersiowej

Klasa okrywy tłuszczowej	Przepisy uzupełniające
1 Niska	Brak tłuszczu w jamie piersiowej
2 Mała	W jamie piersiowej mięśnie między żebrami wyraźnie widoczne
3 Średnia	W jamie piersiowej mięśnie między żebrami wciąż widoczne
4 Wysoka	Wyraźne pasma tłuszczu na udźcu. W jamie piersiowej mięśnie między żebrami mogą być poprzerastane tłuszczem
5 Bardzo wysoka	Udziec niemal całkowicie pokryty tłuszczem, tak że trudno wyróżnić pasma tłuszczu. W jamie piersiowej mięśnie między żebrami poprzerastane tłuszczem

ZAŁĄCZNIK II

ZATWIERDZANIE TECHNIK AUTOMATYCZNEJ KLASYFIKACJI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 9 UST. 1

CZĘŚĆ A

Warunki i minimalne wymogi zatwierdzenia

1. Zainteresowane państwo członkowskie organizuje test certyfikacyjny z udziałem komisji złożonej z co najmniej pięciu ekspertów posiadających licencję do klasyfikowania tusz dorosłego bydła. Dwoch członków komisji będzie pochodzić z państwa członkowskiego przeprowadzającego test. Pozostali członkowie komisji będą pochodzić z innego państwa członkowskiego. Komisja składa się z nieparzystej liczby ekspertów. W teście certyfikacyjnym mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów służby Komisji Europejskiej i eksperci z innych państw członkowskich.

Członkowie komisji działają na zasadach niezależności i anonimowości.

Zainteresowane państwo członkowskie nominuje koordynatora testu certyfikacyjnego, który:

- nie jest członkiem komisji,
- posiada zadowalającą wiedzę techniczną i jest w pełni niezależny,
- czuwa nad niezależnym i anonimowym działaniem członków komisji,
- gromadzi wyniki klasyfikacji od członków komisji oraz te uzyskane w wyniku zastosowania technik automatycznej klasyfikacji,
- zapewnia, aby w czasie trwania testu certyfikacyjnego wyniki klasyfikacji przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji nie były dostępne dla któregokolwiek z członków komisji i na odwrót, ani dla żadnej innej zainteresowanej strony,
- zatwierdza klasyfikację dla każdej z tusz i może podjąć decyzję, w oparciu o wyszczególnione obiektywne przyczyny, o odrzuceniu z próby tuszy, która miała zostać poddana analizie.

2. Podczas testu certyfikacyjnego:

- każdą z klas uformowania i okrywy tłuszczowej dzieli się na trzy podklasy,
- wymagana jest próba składająca się z przynajmniej 600 zatwierdzonych tusz,
- odsetek pomyłek powinien być nie większy niż 5 % tusz, które nadają się do klasyfikowania przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji.

3. W przypadku każdej zatwierdzonej tuszy mediana wyników dostarczonych przez członków komisji będzie traktowana jako właściwa klasa tej tuszy.

W celu oszacowania funkcjonowania technik automatycznej klasyfikacji wyniki uzyskane przy użyciu urządzenia dokonującego automatycznego klasyfikowania dla każdej zatwierdzonej tuszy porównuje się z medianą wyników uzyskanych przez komisję. Wynikający stąd stopień dokładności uzyskany przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji ocenia się przy pomocy systemu punktów, które przyporządkowuje się w następujący sposób:

	Uformowanie	Okrywa tłuszczowa
Brak błędu	10	10
Błąd o 1 jednostkę (tj. 1 jedną podklasę za wysoko lub za nisko)	6	9
Błąd o 2 jednostki (tj. dwie podklasy za wysoko lub za nisko)	– 9	0
Błąd o 3 jednostki (tj. trzy podklasy za wysoko lub za nisko)	– 27	– 13
Błąd o więcej niż 3 jednostki (tj. więcej niż trzy podklasy za wysoko lub za nisko)	– 48	– 30

W celu uzyskania zatwierdzenia techniki automatycznej klasyfikacji powinny uzyskać przynajmniej 60 % maksymalnej liczby punktów, zarówno w przypadku uformowania, jak i okrywy tłuszczowej.

Ponadto klasyfikacja dokonana przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji musi zawierać się w następujących ramach:

	Uformowanie	Okrywa tłuszczowa
Błąd systematyczny	$\pm 0,30$	$\pm 0,60$
Nachylenie linii regresji	$1 \pm 0,15$	$1 \pm 0,30$

CZĘŚĆ B

Informacje na temat organizacji testu certyfikacyjnego przekazywane przez państwa członkowskie

- Daty, kiedy ma mieć miejsce test certyfikacyjny,
- szczegółowy opis tusz dorosłego bydła klasyfikowanego na terytorium danego państwa członkowskiego lub na jego części,
- metody statystyczne stosowane do wyboru próby reprezentatywnej w zakresie kategorii, klasy uformowania i klasy okrywy tłuszczowej tusz dorosłego bydła ubitego na terytorium danego państwa członkowskiego lub na jego części,
- nazwa i adres rzeźni, gdzie ma mieć miejsce test certyfikacyjny, wyjaśnienie organizacji i działania linii technologicznej (technologicznych), w tym podanie prędkości na godzinę,
- rodzaje prezentacji tuszy, które mają być stosowane podczas testu certyfikacyjnego,
- opis urządzenia do automatycznej klasyfikacji i jego funkcji technicznych, w szczególności metody zabezpieczenia urządzenia przed wszelkiego rodzaju ingerencją,
- informacje dotyczące ekspertów posiadających licencje, nominowanych przez zainteresowane państwo członkowskie, którzy mają wziąć udział w teście certyfikacyjnym jako członkowie komisji,
- informacje dotyczące koordynatora testu certyfikacyjnego, dowodzące jego zadowalającej wiedzy technicznej i pełnej niezależności,
- nazwę i adres niezależnej instytucji wskazanej przez zainteresowane państwo członkowskie, która analizuje wyniki testu certyfikacyjnego.

CZĘŚĆ C

Informacje na temat wyników testu certyfikacyjnego przekazywane przez państwa członkowskie

- Kopia arkuszy klasyfikacyjnych wypełnionych i podpisanych przez członków komisji oraz przez koordynatora podczas testu certyfikacyjnego,
- kopia wyników klasyfikacji uzyskanych przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji, podpisanych przez koordynatora testu certyfikacyjnego,
- raport koordynatora dotyczący organizacji testu certyfikacyjnego w świetle warunków i minimalnych wymogów ustanowionych w części B niniejszego załącznika,
- analiza ilościowa wyników testu certyfikacyjnego, zgodnie z metodologią, która ma zostać uzgodniona z Komisją, wskazująca wyniki klasyfikacji w przypadku każdego eksperta w zakresie klasyfikacji oraz wyniki uzyskane przy użyciu technik automatycznej klasyfikacji. Dane zastosowane w analizie muszą zostać przedstawione w formie elektronicznym uzgodnionym z Komisją,
- dokładność technik automatycznej klasyfikacji ustalona zgodnie z przepisami części A pkt 3 niniejszego załącznika.

ZAŁĄCZNIK III

Współczynniki korygujące, o których mowa w art. 13 ust. 5, wyrażone jako zawartość procentowa masy poubojowej

Udział procentowy	Zmniejszenie			Zwiększenie				
	1-2	3	4-5	1	2	3	4	5
Klasy tłuszczu								
Nerki		- 0,4						
Tłuszcz okołonerkowy	- 1,75	- 2,5	- 3,5					
Tłuszcz miedniczny		- 0,5						
Wątroba		- 2,5						
Cienki mięsień przepony		- 0,4						
Gruby mięsień przepony		- 0,4						
Ogon		- 0,4						
Rdzeń kręgowy		- 0,05						
Tłuszcz gruczołu mlecznego		- 1,0						
Jądra		- 0,3						
Tłuszcz mosznowy		- 0,5						
Tłuszcz na wewnętrznej stronie zrazowej górnej		- 0,3						
Żyła szyjna z przylegającym tłuszczem		- 0,3						
Usunięcie tłuszczu zewnętrznego				0	0	+ 2	+ 3	+ 4
Usunięcie tłuszczu z mostka bez odkrycia mięśni (tkanka mięśniowa nie może być odsłonięta)				0	+ 0,2	+ 0,2	+ 0,3	+ 0,4
Usunięcie tłuszczu pachwinowego znajdującego się w okolicach tłuszczu mosznowego				0	+ 0,3	+ 0,4	+ 0,5	+ 0,6

ZAŁĄCZNIK IV

Zawartość chudego mięsa, o której mowa w art. 23 ust. 2

1. Procentową zawartość chudego mięsa szacuje się na podstawie rozbioru przeprowadzonego przy użyciu metody referencyjnej.
2. W przypadku rozbioru częściowego procentową zawartość chudego mięsa szacuje się na podstawie rozbioru czterech głównych elementów (łopatki, schabu, szynki i boczku). Referencyjną procentową zawartość chudego mięsa oblicza się w następujący sposób:

$$Y = 0,89 \times 100 \frac{\text{masa polędwicy} + \text{masa chudego mięsa w łopatce, schabie, szynce i boczku}}{\text{masa polędwicy} + \text{masa elementów poddanych rozbiorowi}}$$

Masa chudego mięsa we wspomnianych czterech elementach (łopatce, schabie, szynce i boczku) będzie obliczana poprzez odjęcie całkowitej masy elementów innych niż chude tych czterech części od całkowitej masy części przed rozbiorem.

3. W przypadku rozbioru całkowitego procentową zawartość chudego mięsa oblicza się w następujący sposób:

$$Y = 100 \times \frac{\text{masa chudego mięsa}}{\text{masa tuszy}}$$

Masa chudego mięsa będzie obliczana poprzez odjęcie całkowitej masy elementów innych niż chude od całkowitej masy tuszy przed rozbiorem. Głowa, z wyjątkiem policzka, nie podlega rozbiorowi.

ZAŁĄCZNIK V

Protokół z metod klasyfikowania tusz wieprzowych, o których mowa w art. 23 ust. 4

1. Część pierwsza protokołu przedstawia szczegółowy opis próbnego rozbioru oraz zawiera w szczególności:
 - okres próbny i harmonogram całkowitej procedury zatwierdzenia,
 - liczbę i położenie rzeźni,
 - opis pogłowia świń będących przedmiotem metody szacowania,
 - wskazanie wybranej metody rozbioru (całkowitego lub częściowego),
 - w przypadku korzystania z aparatury do tomografii komputerowej, o której mowa w art. 23 ust. 1 akapit trzeci, opis procedury,
 - przedstawienie metod statystycznych używanych w odniesieniu do wybranej metody pobierania próbek,
 - opis szybkiej metody krajowej,
 - dokładna prezentacja tusz, która będzie wykorzystana.

2. Część druga protokołu przedstawia szczegółowy opis wyników próbnego rozbioru oraz zawiera w szczególności:
 - przedstawienie metod statystycznych używanych w odniesieniu do wybranej metody pobierania próbek,
 - równanie, które będzie zastosowane lub zmienione,
 - liczbowy i graficzny opis wyników,
 - opis nowego urządzenia,
 - limity wagowe świń, dla których nowa metoda może być stosowana, i inne ograniczenia w odniesieniu do praktycznego użycia danej metody.

ZAŁĄCZNIK VI

Skala klasyfikacji tusz jagniąt o masie poubojowej poniżej 13 kg, o których mowa w art. 28

Kategoria	A		B		C	
Masa	≤ 7 kg		7,1–10 kg		10,1–13 kg	
Kategoria	pierwsza	druga	pierwsza	druga	pierwsza	druga
Kolor mięsa	jasnoróżowy	inny kolor lub inny poziom tłuszczu	jasnoróżowy lub różowy	inny kolor lub inny poziom tłuszczu	jasnoróżowy lub różowy	inny kolor lub inny poziom tłuszczu
Klasa okrywy tłuszczowej (*)	(2) (3)		(2) (3)		(2) (3)	

(*) Określona w pkt C.III ust. 1 załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

ZAŁĄCZNIK VII

Uzupełniające przepisy dotyczące klas uformowania i klas okrywy tłuszczowej tusz baranich, o których mowa w art. 29

1. UFORMOWANIE

Klasa uformowania tuszy, i w szczególności części głównych (ćwierć tylna, grzbiet, łopatka).

Klasa uformowania	Przepisy uzupełniające
S Wybitna	Ćwierć tylna: podwójnie umięśniona. Profile wybitnie wypukłe Grzbiet: wybitnie wypukły, wybitnie szeroki, wybitnie gruby Łopatka: wybitnie wypukła i wybitnie gruba
E Doskonała	Ćwierć tylna: bardzo gruba. Profile bardzo wypukłe Grzbiet: bardzo wypukły, bardzo szeroki i bardzo gruby aż do łopatki Łopatka: bardzo wypukła i bardzo gruba
U Bardzo dobra	Ćwierć tylna: gruba. Profile wypukłe Grzbiet: szeroki i gruby aż do łopatki Łopatka: gruba i wypukła
R Dobra	Ćwierć tylna: profile przeważnie proste Grzbiet: gruby, ale zwężający się do łopatki Łopatka: dobrze rozwinięta, ale nie tak gruba
O Dostateczna	Ćwierć tylna: profile z tendencją do lekkiej wklęsłości Grzbiet: niedostatecznie szeroki i gruby Łopatka: z tendencją do wąskiej. Niedostatecznie gruba
P Słaba	Ćwierć tylna: profile wklęsłe do bardzo wklęsłych Grzbiet: wąski, wklęsły z widocznymi kośćmi Łopatka: wąska, płaska i z widocznymi kośćmi

2. OKRYWA TŁUSZCZOWA

Ilość tłuszczu na zewnętrznych i wewnętrznych częściach tuszy.

Klasa okrywy tłuszczowej	Przepisy uzupełniające (1)		
1. Niska	Strona zewnętrzna	Brak widocznych śladów tłuszczu	
	Strona wewnętrzna	Część brzuszna	Ślady tłuszczu lub ich brak na nerkach
Część piersiowa		Ślady tłuszczu lub ich brak między żebrami	
2. Mała	Strona zewnętrzna	Cienka warstwa tłuszczu pokrywa część tuszy, ale może być mniej widoczna na kończynach	
	Strona wewnętrzna	Część brzuszna	Ślady tłuszczu lub jego cienka warstwa okrywa część nerek
Część piersiowa		Mięśnie wyraźnie widoczne między żebrami	

Klasa okrywy tłuszczowej	Przepisy uzupełniające ⁽¹⁾		
3. Średnia	Strona zewnętrzna	Lekka warstwa tłuszczu pokrywająca większość lub całość tuszy. Lekko pogrubione strefy tłuszczu u nasady ogona	
	Strona wewnętrzna	Część brzuszna	Lekka warstwa tłuszczu okrywa część lub całość nerek
		Część piersiowa	Mięśnie wciąć widoczne między żebrami
4. Wysoka	Strona zewnętrzna	Gruba warstwa tłuszczu pokrywająca większość lub całość tuszy, ale może być cieńsza na kończynach i grubiejąca na łopatkach	
	Strona wewnętrzna	Część brzuszna	Nerka jest pokryta tłuszczem
		Część piersiowa	Mięśnie między żebrami mogą być poprzerastane tłuszczem. Na żebrach mogą być widoczne pokłady tłuszczu
5. Bardzo wysoka	Strona zewnętrzna	Bardzo gruba powłoka tłuszczu Czasem widoczne nagromadzenie tłuszczu	
	Strona wewnętrzna	Część brzuszna	Nerki pokryte grubą warstwą tłuszczu
		Część piersiowa	Mięśnie między żebrami poprzerastane tłuszczem. Na żebrach widoczne pokłady tłuszczu

⁽¹⁾ Uzupełniających przepisów dla jamy brzusznej nie stosuje się do celów załącznika VI do niniejszego rozporządzenia.

ZAŁĄCZNIK VIII

Tabela korelacji, o której mowa w art. 40

1. ROZPORZĄDZENIE (EWG) NR 563/82

Rozporządzenie (EWG) nr 563/82	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 13 ust. 1
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 13 ust. 2
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 13 ust. 5 akapit pierwszy
Artykuł 1 ust. 4	Artykuł 13 ust. 5 akapit drugi
Artykuł 2	Artykuł 2 ust. 3 i 4
Artykuł 3	Artykuł 13 ust. 4
Artykuł 4	Artykuł 41

2. ROZPORZĄDZENIE (EWG) NR 2967/85

Rozporządzenie (EWG) nr 2967/85	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 22 ust. 2 akapit pierwszy i drugi
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 22 ust. 2 akapit trzeci
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 22 ust. 3
Artykuł 3	Artykuł 23 ust. 2–5
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 21 ust. 3 akapit pierwszy i drugi
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 21 ust. 3 akapit czwarty
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 21 ust. 3 akapit piąty
Artykuł 5	Artykuł 21 ust. 4 lit. a)
Artykuł 6	Artykuł 39
Artykuł 7	Artykuł 41

3. ROZPORZĄDZENIE (EWG) NR 344/91

Rozporządzenie (EWG) nr 344/91	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 6 ust. 3
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 6 ust. 4
Artykuł 1 ust. 2a	Artykuł 6 ust. 2
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 6 ust. 5
Artykuł 1 ust. 4	Artykuł 6 ust. 6
Artykuł 1 ust. 5	Artykuł 7 ust. 2, zdanie wprowadzające i lit. a)
Artykuł 2 ust. 1	—
Artykuł 2 ust. 2, zdanie wprowadzające i tiret pierwsze	Artykuł 5
Artykuł 2 ust. 2 tiret drugie	—
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 6 ust. 7
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 8
Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi	—
Artykuł 3 ust. 1a akapity od pierwszego do trzeciego	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 3 ust. 1a akapit czwarty	Artykuł 9 ust. 3 lit. a)
Artykuł 3 ust. 1b	Artykuł 9 ust. 2
Artykuł 3 ust. 1c	Artykuł 9 ust. 4

Rozporządzenie (EWG) nr 344/91	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 11 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 11 ust. 2
Artykuł 3 ust. 2 akapit trzeci	Artykuł 11 ust. 3
Artykuł 3 ust. 2 akapit czwarty	Artykuł 11 ust. 4
Artykuł 3 ust. 2 akapit piąty	Artykuł 12 ust. 2
Artykuł 3 ust. 2 akapit szósty	Artykuł 12 ust. 1
Artykuł 3 ust. 3	Artykuł 39 ust. 2
Artykuł 4	Artykuł 41
Załącznik I	Załącznik II część A
Załącznik II	Załącznik II część B i C

4. ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 295/96

Rozporządzenie (WE) nr 295/96	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 14
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 15 ust. 1
Artykuł 2 ust. 2	—
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 15 ust. 2
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 16 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 16 ust. 2
Artykuł 3 ust. 3	Artykuł 16 ust. 3
Artykuł 3 ust. 4 lit. a)	Artykuł 16 ust. 4 akapit pierwszy
Artykuł 3 ust. 4 lit. b)	Artykuł 16 ust. 4 akapit drugi
Artykuł 3 ust. 4 lit. c)	Artykuł 16 ust. 5
Artykuł 3 ust. 4 lit. d)	Artykuł 16 ust. 6
Artykuł 3 ust. 4 lit. e) akapit pierwszy zdanie wprowadzające	Artykuł 16 ust. 7 akapit pierwszy, zdanie wprowadzające
Artykuł 3 ust. 4 lit. e) akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 16 ust. 7 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 3 ust. 4 lit. e) akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 16 ust. 7 akapit pierwszy lit. c)
Artykuł 3 ust. 4 lit. e) akapit drugi	Artykuł 16 ust. 7 akapit drugi
Artykuł 3 ust. 5	Artykuł 16 ust. 8
Artykuł 4	Artykuł 17
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 18 ust. 1
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 18 ust. 2
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 37 ust. 1
Artykuł 6	Artykuł 19
Artykuł 7	Artykuł 39 ust. 1
Artykuł 8	—
Artykuł 9	Artykuł 41

5. ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 103/2006

Rozporządzenie (WE) nr 103/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 3 ust. 1
Artykuł 2	—
Artykuł 3	Artykuł 41
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II i III	—

6. ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 908/2006

Rozporządzenie (WE) nr 908/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 25 ust. 3 akapit pierwszy
Artykuł 2	—
Artykuł 3	Artykuł 41
Załączniki I–III	—

7. ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1128/2006

Rozporządzenie (WE) nr 1128/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 26 ust. 1
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 26 ust. 2
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 25 ust. 1
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 25 ust. 2
Artykuł 3	—
Artykuł 4	Artykuł 41
Załącznik I i II	—

8. ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1319/2006

Rozporządzenie (WE) nr 1319/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 27 ust. 1
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 27 ust. 2
Artykuł 2	—
Artykuł 3	Artykuł 27 ust. 3
Artykuły 4 i 5	—
Artykuł 6	Artykuł 41
Załącznik I i II	—

9. ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 22/2008

Rozporządzenie (WE) nr 22/2008	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 33
Artykuł 2	Artykuł 34
Artykuł 3	Artykuł 3 ust. 1
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 30 ust. 2
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 30 ust. 3
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 30 ust. 4
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 31
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 32
Artykuł 6	Artykuł 38 ust. 1 zdanie wprowadzające oraz lit. a) i b)
Artykuł 7	Artykuł 38 ust. 2 akapit drugi i trzeci
Artykuł 8	Artykuł 38 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 9 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 38 ust. 4 akapit pierwszy
Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi	—
Artykuł 9 ust. 2	Artykuł 38 ust. 4 akapit drugi
Artykuł 9 ust. 3	Artykuł 38 ust. 4 akapit trzeci

Rozporządzenie (WE) nr 22/2008	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 9 ust. 4	Artykuł 38 ust. 4 akapit czwarty
Artykuł 9 ust. 5	Artykuł 38 ust. 5 akapit pierwszy
Artykuł 9 ust. 6	Artykuł 38 ust. 5 akapit drugi
Artykuł 10	Artykuł 38 ust. 6
Artykuł 11	—
Artykuł 12	Artykuł 41
Załącznik I	Załącznik VII
Załącznik II i III	—

10. ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 710/2008

Rozporządzenie (WE) nr 710/2008	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	—
Artykuł 2	—
Artykuł 3	Artykuł 41
Załącznik	—

11. DECYZJA 83/471/EWG

Decyzja 83/471/EWG	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 38 ust. 1
Artykuł 2	Artykuł 38 ust. 2
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 38 ust. 3
Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 38 ust. 4 akapit pierwszy
Artykuł 3 ust. 2 akapit drugi	—
Artykuł 3 ust. 2 akapit trzeci	Artykuł 38 ust. 4 akapit drugi
Artykuł 3 ust. 3	Artykuł 38 ust. 4 akapit trzeci
Artykuł 3 ust. 4	Artykuł 38 ust. 4 akapit czwarty
Artykuł 4	Artykuł 38 ust. 5
Artykuł 5	Artykuł 38 ust. 6
Artykuł 6	—